

DOMUZ ETİ

Öncelikle “domuz eti haram” diye kabul edenlerin, domuz yağının haram olmadığını tartışmasız kabul etmesi gereklidir. Çünkü eğer Tanrı bir eti yasaklıyorsa, onun yağının yasak olup olmadığını da ayrıca belirtmiş.

*6:146 Yahudilere **tüm tırnaklı hayvanları** haram kıldık. Sığır ve koyunun da **yağlarını** haram ettik; ancak sırtlarında yahut bağırsaklarında taşıdıkları veya kemiklerine karışmış olanlar hariç. Aşırı gitmelerinden ötürü onları böyle cezalandırdık. Biz doğru sözlüyüz.*

Görüldüğü gibi zamanında, Yahudilere tüm pençeli/tırnaklı hayvanlar yasaklanmış, ancak sığır ve koyunun yağları da ekstradan yasaklanmış. Yani bir hayvanın yasak olması, o hayvanın yağının yasak olduğu anlamına gelmez.

Şimdi gelelim “lehmü hınzır” ı “domuz eti” diye çevrilen Kuran ayetlerine.

Hınzır: Ayetin orijinalinde geçen ve domuz hayvanına yorulan hınzır kavramı, Türkçeye de **muzır** şeklinde girmiş olup, zararlı, zararı dokunan, anlamında kullanılmaktadır. Kavram, esas itibarıyla Kuran’da da bu anlamda kullanılmasına rağmen, zaman içinde anlam değişikliğine uğrayarak, **domuz** anlamına dönüşmüş bulunmaktadır.

Lehm, et demektir. **Lehmü hınzır** ise; zararlı et, yani mikroplu veya bozuk et demektir. Lehmü hınzır kavramının, domuz eti anlamını ihtiva ettiğini veya Kuran’ın, domuz etini haram kıldığını düşünmek hem mantığa, hem de Kuran’ın içerdiği usluba da uymamaktadır. Çünkü kedi, köpek, at, eşek dahil, sağlıklı kesilen, sağlıklı hiçbir hayvan etini yasaklamayan Kuran’ın, somut bir gerekçe olmadan, domuz etini yasakladığı düşünülemez. Domuz etinin haramlığına, domuzun pis oluşunu, domuzun pis oluşuna da domuzun et ve dışkı yemesini gerekçe göstermek, hiç tutarlı bir gerekçe değildir. Çünkü, köpek de et ve dışkı yemektir. Kuran, köpek etini veya köpeği pis saymazken, neden domuzu veya domuz etini pis saysın?

Kuran’ın, “lehmü hınzır (hınzır et)” diye dikkat çektiği et, herhangi bir hayvan eti eğil, yenilebilirliğini kaybetmiş bozuk/zararlı/kokmuş etlerdir (2:173, 5:3, 6:145, 16:115). Doğruluktan saptığı için fitratı bozulmuş insanlara da aynı benzetme yapılır (5:60).

YANLIŞ ÇEVİRİ

6:145 “De ki: Bana vahyolunanda, yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak leş, yahut akıtılmış kan, yahut DOMUZ ETİ (lehmü hınzır) -ki pistir- ya da Allah’tan başkası adına boğazlanmış bir fışk (murdar olmuş hayvan) olursa başka.

Rivayetler dikkate alınmadığı takdirde, ayetin orijinalinde geçen “lehmü hınzır” kelimelerinin, domuz etine değil de kedi, tavşan, tilki, tavuk veya hindi gibi hayvanlardan birinin etine dikkat çekmediği nasıl iddia edilecektir? Çünkü, yukarıda verdiğimiz ayette ve diğer ayetlerde geçen “hınzır” kelimesinin, hangi hayvana dikkat çektiği anlaşılmamaktadır.

Kuran, etinin yenmesini yasakladığı bir hayvanın, hangi hayvan olduğunun bilinmesi için, illa rivayetlere mi ihtiyaç duymaktadır? Anlaşılmak için, illa rivayetlere ihtiyaç duyan bir kitabın, beşeri olmadığı, Tanrı katından olduğu nasıl anlaşılacaktır?

Halbuki Kuran; etler dahil, temiz olan, yani insan sağlığına zararlı olduğu açıkça bilinmeyen bütün yiyeceklerin helal olduğunu vurgulamaktadır.

5:5 Bugün size **İYİ** ve **TEMİZ** şeyler helal kılındı. **Kitap halkının** yiyeceği size helaldir. Sizin de yiyecekleriniz onlara helaldir.

Kuran, yukarıda verilen ayetin vurguladığı bir olayı, dört ayrı yerde (2:172-5:4, 5:16, 5:114) tekrar tekrar vurgulayarak, yenilecek şeylerle ilgili temel kuralın, temizlik kuralı olduğuna dikkat çekmektedir. Ayrıca ayet, kitap ehlinin yediği yemekleri, Müslümanlara da helal kılarak, kitap ehlinin yediği yemeklerin de temiz olduğunu vurgulamaktadır.

Eğer Kuran’ın, yenmesini yasakladığı “lehmü hınzır”, bilhassa Hristiyan dünyasının yediği domuz eti olsaydı, ayet Hristiyanların yediği yemekleri Müslümanlara helal kılmazdı.

6:145’de lehmü hınzır’ın yenmesinin, pis olduğu için yasaklandığı açıkça anlaşıyor. Ayetin dikkat çektiği pisliğin, maddi bir pislik olduğu da anlaşıyor. Madden pis olan bir yiyeceğin, insan sağlığını mutlaka etkileyeceği de kaçınılmazdır. Yüzyıllardan beri, domuz eti yiyen Hristiyan dünyası, domuz etinden olumsuz yönde etkilenmediğine göre, domuz etinin pis olduğunu kim, neye dayanarak iddia edebilir?

6:145 ayetine geri dönersek;

“Ancak leş, yahut akıtılmış kan, yahut domuz eti -ki pistir-” demiyor; “Ancak ölmüş, yani kanı akmamış, yani zararlı/bozuk bir et olursa -ki öylesi pistir-”, demektedir.

Devamında da “Ya da Allah’tan başkası adına boğazlanmış bir fışk (murdar olmuş hayvan) olursa başka.” kısmı da yanlış anlaşılmıştır. Burada asıl kastedilen; usulüne uygun kesilmemiş, usulüne uygun kesilmediği için de kanı içinde kalmış, doğal

olmayan (fısk) etlere dikkat çekmektedir. Yani bu ifade ile; *“Tanrı’nın emrettiği gibi boğazlanmamış olursa başka...”* demektir. Tanrı adına kesilmeyen hayvanın mı murdar olması akla mantığa uygun, Tanrı’nın emrettiği gibi kesilmeyenin mi?

DOĞRU ÇEVİRİ

6:145 *“De ki: Bana vahyolunanda, yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak ölmüş, yani kanı akmamış, yani zararlı/bozuk bir et olursa -ki öylesi pistir- yada Tanrı’nın emrettiği gibi boğazlanmamış bir fısk (murdar olmuş hayvan) olursa da başka.*

Hayvanlar boğazlanırken, boğazlarından geçen belli damarlar kesilmediği takdirde, hayvanların vücutlarındaki kan yeterince akamaz ve etleri fazla kanlı kalır. Kan mikroplu olduğu için de fazla kan, fazla mikroba yol açar ve bu tür etler, insan sağlığı için zararlı (muzır) olurlar. Bir de hiç boğazlanmadan, kendiliğinden ölen bir hayvanı düşünelim. Çok taze ölmüş de olsa, doğal olarak mikroplu olan kan bütünüyle vücutta kalacak ve kandaki bütün mikroplar ette de olacaktır. Yani ayet, **sağlıklı kesim** yapılmasına dikkat çekmektedir.

Kuran, hayvanların Tanrı’nın emrine uygun olmayan bir yöntemle boğazlanmasını veya öldürülmesini yasaklarken, yasakladığı öldürme veya ölme yöntemlerine de açıkça dikkat çekmektedir.

5:3 *“...boğulmuş, (tahta veya taşla) vurul(arak öldürül)müş, yukarıdan düşmüş, boynuzlanmış ve canavar parçalayarak ölmüş olan hayvanlar -henüz canları çıkmadan kestikleriniz hariç- dikili taşlar (putlar) adına boğazlanan hayvanlar ve fal oklariyle kısmet (şans) aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (insanı yoldan çıkaran kötü şeylerdir)...”* (Süleyman Ateş)

Ayet, yenmesi yasaklanan etlere ve bu etlerin elde ediliş biçimine dikkat çekmekte ve konuyla ilgili diğer ayetleri (6/145, 2/173, 16/115) daha geniş ve başka bir açıdan tefsir etmektedir.

Ancak, diğer ayetler gibi bu ayete giydirilen anlamlar da ayetin tasvir veya resmettiği olayı yeterince yansıtmamaktadır.

“...dikili taşlar (putlar) adına boğazlanan hayvanlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı...”

Ayet çevirisinde yer alan, bilhassa bu ifadelerin, ayetin anlattığı olayla hiç ilgisi bulunmamaktadır. Ayetin anlamı, aynı surenin, **“sarhoş ediciler, kumar, yontulmuş taşlar”**a dikkat çeken, 90. ayetinin anlamı ile karıştırılmış...

Bu ifadelerle; ucu yontulmuş parçalarla, yani ok veya süngü gibi aletlerle öldürölmüş hayvanlara dikkat çekmektedir. **“Boğularak veya yuvarlanarak veya boynuzlanarak veya kurt tarafından; canları çıkmadan kestikleriniz hariç veya ucu yontulmuş, yani sivri bir şey sokularak ölmüş olursa ki, bunlar fıktır (doğal değildir/murdadır)”** demektir.

Yani:

- 1- Herhangi bir şekilde havasız kalarak ölmüş,
- 2- Uçurumdan yuvarlanarak veya yüksek bir yerden düşerek ölmüş,
- 3- Başka bir hayvan veya kurt gibi vahşi bir hayvan tarafından öldürölmüş,
- 4- Taş, tahta, ok, kurşun veya sivri bir şeyle öldürölmüş hayvanlara ve bu şekilde ölmüş hayvan etlerine dikkat çekmektedir. Klasik tabirle; **“Allah’tan başkası adına boğazlanan”** (Allah’ın emrine uygun boğazlanmamış) hayvanlara dikkat çekmektedir.

YARDIMCI KAYNAK & ALINTILAR

- <http://enginsorgu.blogspot.com/>